

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN PÄÄTÖS
(työjärjestyksen 123 b artiklan mukainen erityisjaosto)

8 päivänä helmikuuta 2011

Asiassa C-17/11 RX,

jossa on kyse ensimmäisen julkisasiamiehen Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 62 artiklan perusteella 12.1.2011 tekemästä uudelleenkäsittelyä koskevasta ehdotuksesta,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (työjärjestyksen 123 b
artiklan mukainen erityisjaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti V. Skouris ja jaostojen puheenjohtajat A. Tizzano (esittelevä tuomari), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts ja J.-C. Bonichot,

on tehnyt seuraavan

päätöksen

- ¹ Ensimmäisen julkisasiamiehen tekemä uudelleenkäsittelyä koskeva ehdotus koskee unionin yleisen tuomioistuimen (muutoksenhakujaosto) asiassa T-143/09 P, komissio vastaan Petrilli, 16.12.2010 antamaa tuomiota (ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa), jolla se on hylännyt Euroopan yhteisöjen komission Euroopan unionin

virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa F-98/07, Petrilli vastaan komissio, 29.1.2009 antamasta tuomiosta (Kok. H. 2009, I-A-1-13 ja II-A-1-41) tekemän valituksen.

- 2 Tuomiosta, jonka uudelleen käsittelyä ehdotetaan, ilmenee julkisasiamiehen mukaan, että Euroopan unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntyedellytyksiä henkilöstön alalla on käsitelty unionin yleisen tuomioistuimen oikeuskäytännössä epäjohdonmukaisella tavalla erityisesti sen edellytyksen osalta, jonka mukaan asianomaisen toimielimen on ollut rikottava unionin oikeutta riittävän ilmeisellä tavalla. Kyseisessä tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin on nimittäin asiassa T-57/99, Nardone vastaan komissio, 10.12.2008 antamastaan tuomiosta (Kok. H. 2008, I-A-2-83 ja II-A-2-505) ilmenevästä toisensuuntaisesta ratkaisusta poiketen katsonut, että tämä edellytys täyttyy heti asianomaisen toimielimen toimiessa lainvastaisesti, eikä tällöin ole tarpeen tutkia, onko asianomainen toimielin rikkonut selvällä ja vakavalla tavalla sen harkintavallalle asetettuja rajoja.
- 3 Vaikka unionin tuomioistuin onkin jo täsmentänyt unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun yleiset syntyedellytykset (ks. asiassa C-352/98 P, Bergaderm ja Goupil v. komissio, tuomio 4.7.2000, Kok., s. I-5291), se ei ensimmäisen julkisasiamiehen mukaan ole vielä ratkaissut kysymystä siitä, onko SEUT 270 artiklaan ja Euroopan yhteisöjen henkilöstöön sovellettavien henkilöstösääntöjen 90 ja 91 artiklaan perustuvien henkilöstöasioiden erityispiirteiden vuoksi perusteltua, että unionin sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntymiselle asetettaisiin tällä alalla erityisiä edellytyksiä.
- 4 Nämä seikat eivät voi olla perusteena ehdotetulle uudelleen käsittelylle. Ensinnäkin unionin tuomioistuimen tehtäviin ei nimittäin uudelleen käsittelymenettelyn yhteydessä kuulu lausua siitä, onko unionin yleisen tuomioistuimen muutoksenhakutuomioistuimen antaman oikeuskäytännön kehitys perusteltua. Toiseksi se seikka, ettei unionin tuomioistuin vielä ole lausunut jostakin oikeudellisesta seikasta, ei yksinään riitä perusteeksi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 62 artiklaan perustuvalla uudelleen käsittelylle, koska yksin virkamiestuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen tehtäviin kuuluu vastedes kehittää henkilöstöasioiden alan oikeuskäytäntöä, sillä unionin tuomioistuin on toimivaltainen vain sen välttämiseksi, ettei unionin yleisen tuomioistuimen päätöksillä vahingoiteta unionin oikeuden yhtenäisyyttä ja johdonmukaisuutta.

- 5 Unionin yleisen tuomioistuimen edellä mainitussa asiassa komissio vastaan Petrilli antamaa tuomiota tutkittaessa ei ole ilmennyt, että vakava vaara tällaisesta vahingoittamisesta olisi olemassa.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (työjärjestyksen 123 b artiklan mukainen erityisjaosto) on tehnyt seuraavan päätöksen:

Unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-143/09 P, komissio vastaan Petrilli, 16.12.2010 antamaa tuomiota ei ole syytä käsitellä uudelleen.

Allekirjoitukset